

[Dagmar Mørk Jensen]

afventer vi med stor utålmodighed bred enighed om en skattereform, der reelt er en reform, og som indeholder bestemmelser til gavn for børnefamilierne. Om det lige netop skal være efter det mønster, skal jeg lade være usagt, men intentionen er udmærket.

Som bekendt kan nogle af problemerne ved børns sygdom løses ved hjælp af bistandsloven, men det var så absolut at foretrække med en orlovsordning. Det radikale venstre har sympati for, at finansieringen sker over dagpengeloven, sådan som tilfældet er i Vesttyskland.

Vi skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at vi savner økonomiske beregninger. Desværre må vi nok konstatere, at vi får tid nok til at få disse beregninger frem, inden det lykkes at finde det økonomiske grundlag for at gennemføre beslutningen. Vi vil således gerne i udvalget diskutere, hvordan problemet skal håndteres, når der engang bliver mulighed for at løse det.

Pia Kjærsgaard (FP):

SF vil gerne vise sig som et familiebeskyttende parti, og derfor har man vel fremsat dette beslutningsforslag, der som alt andet fra SF betyder ekstra udgifter.

Det er da en rigtig tanke, at der åbnes mulighed for, at forældre kan være nær ved deres børn under deres sygdom. Vi har vel alle sammen som børn haft glæde af at have en far eller mor til at være i nærheden af os, når vi var syge. Dengang var familiemønsteret også anderledes. F.eks. var det mere almindeligt, at kun én af forældrene gik på arbejde.

Det har de sidste mange års fejlslagne politik imidlertid ødelagt muligheden for, og det skal ikke mindst SF have tak eller utak for. Først tvinger man folk ud på arbejdsmarkedet, og nu vil man have dem tilbage, når børn er syge. Arbejdsgiveren betaler, hvis SF skal bestemme. Familiens økonomi bryder nok ikke sammen, hvis et barn er sygt i en uge. Anderledes kan det være, hvis hjemmet er afhængigt af to indkomster og et barn bliver alvorligt sygt eller skadet. Men også her er der hjælp, for i visse tilfælde kan man få hjemmehjælp, hvis ikke der er andre, der kan træde til og aflaste.

På frivillig vis kan man også oprette en forsikring, der kommer til udbetaling, hvis et

barn bliver alvorligt sygt ved en ulykke eller sygdom. Udbetaling herfra skal sikre familien og barnet mod større økonomiske problemer. Er det øjeblikkelig økonomisk hjælp, der er behov for, kan man låne på forsikringen eller bruge den som sikkerhed for et lån. Det er et spørgsmål om prioritering.

Fremskridtspartiet hylder frivillighedsprincippet og er ikke interesseret i at pålægge uvedkommende ekstra byrder i form af dagpengeudbetaling på grund af sygdom. Det vil ligeledes ikke være muligt at sikre mod misbrug af en sådan lov, der i stedet kunne sikre en familie yderligere 10 feriedage. Som bekendt er fravær på grund af barnets første sygedag steget stærkt efter karensdagens indførelse.

Fremskridtspartiet vil ikke støtte forslaget – trods de pæne tanker, der sikkert ligger bag det – da det ikke vil betyde andet end øgede udgifter.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er da udmærkede intentioner, der ligger i forslaget, men jeg må nok sige som i andre tilfælde: hvem skal nu betale? I mange tilfælde vil det jo blive de samme, der kommer til at betale, bare på en anden måde, for betales, det skal det jo. Vi mener ikke, at vi på nuværende tidspunkt har mulighed for at imødekomme sådanne store udgiftskrav på statskassen. Det er nødvendigt, at vi først sørger for, at vi har en vis ligevægt. Så kan vi jo bagefter begynde at diskutere alle disse gode ideer, vi alle sammen har om at forbedre vilkårene både her og dér.

Agerschou (SF):

Jeg skal først takke for tilslutningen fra socialdemokratiet og delvis fra det radikale venstre.

SFs forslag om orlov i forbindelse med børns sygdom består faktisk af to dele: et forslag, der sikrer børns kontakt med forældre under almindelig sygdom, og et forslag, der sikrer, at børn, der er mere alvorligt syge og derfor er indlagt på hospital, får mulighed for at have nær kontakt med forældrene, noget, som alle fagfolk er enige om er meget afgørende for de pågældende børn.

Socialministeren var i sit indlæg inde på, at ca. ¼ af arbejdstagerne allerede var dækket af overenskomster, der opfyldte de inten-